

Dosarul nr. 2rac-157/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. El. Badan-Melnic)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. G. Dașchevici, S. Gîrbu, L. Bulgac)

ÎNCHEIERE

17 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Oleg Sternioală

Svetlana Filincova

Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” împotriva Depoului de Locomotive din Chișinău, filiala a Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 06 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” și s-a menținut hotărârea din 21 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La 11 mai 2016, S.A. „Termoelectrica” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Depoului de Locomotive din Chișinău, filiala a Î.S. „Calea Ferată din Moldova”, cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, în baza contractului de livrare a energiei termice în apă caldă nr. 3383 din 01 ianuarie 2014, încheiat între S.A. „Termoelectrica”, în calitate de furnizor și Depoul Locomotiv Chișinău, filiala Î.S. „Calea Ferată” din Moldova, în calitate de consumator, ultimul și-a asumat obligația să achite lunar plata pentru utilizarea energiei termice la obiectele sale.

Conform pct. 3.1 din contractul nominalizat, cantitatea de energie termică se determină după aparatele de evidență instalate la hotarul de delimitare a apartenenței de balanță.

Conform pct. 4.4 al aceluiași contract, pentru energia termică livrată consumatorul urma să achite lunar costul energiei utilizate, conform tarifelor stabilite.

Reclamanta a precizat că din cauza neonorării obligațiilor contractuale, prin neachitarea facturilor de plată, pârâtul a acumulat o datorie la consumul de energie termică, pentru perioada 01 noiembrie 2015-29 februarie 2016, în sumă de 942211,53 de lei.

În continuare, a menționat că nerespectarea de către consumator a obligațiilor contractuale, a generat calcularea penalității în mărime de 3 863, 14 lei, pentru perioada 01 ianuarie 2016 - 29 februarie 2016, în conformitate cu pct. 4.5 al contractul de livrare a energiei termice, care în mod expres prevede că în cazul încălcării termenelor de plată, consumatorul achită o penalitate în mărimea prevăzută de legislația în vigoare.

La fel, a subliniat că pentru întârzierea plăților, a fost calculată și dobânda de întârziere în suma de 43 095, 88 de lei, pentru perioada 01 ianuarie 2016 – 27 aprilie 2016, iar în total valoarea acțiunii constituie 989 170, 55 de lei.

Totodată, a indicat că părțile au convenit că plata se consideră executată la data încasării mijloacelor bănești pe contul de decontare a furnizorului.

Reclamanta a relevat că întru soluționarea pe cale amiabilă a litigiului, a expediat în adresa pârâtului reclamația/somația nr. 79/2094 din 11 aprilie 2016, la care nu a primit răspuns.

S.A. „Termoelectrica” a solicitat încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a sumelor de 942211,53 de lei, cu titlu de datorie pentru perioada 01 noiembrie 2015-29 februarie 2016, 3863,14 lei, cu titlu de penalitate calculată pentru perioada 01 ianuarie 2016-29 februarie 2016 și 43095,88 de lei, ce constituie dobânda de întârziere calculată pentru perioada 01 ianuarie 2016-27 aprilie 2016, iar în total suma de 989170,55 de lei.

Pe parcursul examinării cauzei, S.A. „Termoelectrica” a depus mai multe cereri de concretizare a pretențiilor, ultimele solicitări fiind încasarea în mod solidar de la Depoul de Locomotive din Chișinău, filiala a Î.S. „Calea Ferată din Moldova” și Î.S. „Calea Ferată din Moldova”, a sumei de 3 320, 21 de lei cu titlu de penalitate pentru perioada 01 octombrie 2016 - 31 octombrie 2017 și a taxei de stat în mărime de 29945, 21 de lei.

Prin încheierea protocolară din 06 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admis demersul S.A. „Termoelectrica” din 06 iunie 2017, privind conexarea într-un singur proces a cauzei civile cu privire la încasarea penalității cu cauza civilă cu privire la încasarea datoriei, penalității și dobânzii de întârziere.

Prin hotărârea din 21 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă parțial, cu încasarea din contul Depoului de Locomotive din Chișinău, filiala a Î.S. „Calea Ferată din Moldova” în beneficiul

S.A. „Termoelectrica” a sumei de 29675,11 lei pentru compensarea cheltuielilor de plată a taxei de stat. În partea acțiunii de încasare a datoriei născute din contractul de livrare a energiei termice în apă caldă nr. 3383 din 01 ianuarie 2014 în mărime de 989170,55 de lei, procesul a fost încetat, ca urmare a renunțării reclamantului la pretenție. În rest, pretențiile din cererea de chemare în judecată au fost respinse ca neîntemeiate.

La 04 aprilie 2018, S.A. „Termoelectrica” a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 21 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care a solicitat casarea parțială a hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a pretențiilor înaintate.

Prin decizia din 06 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de S.A. „Termoelectrica” și menținută hotărârea din 21 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că hotărârea instanței de fond este legală și întemeiată, iar careva temeieri de a o anula nu există, pe când argumentele indicate de apelant în susținerea cererii sale reprezintă o reiterare a celor invocate în prima instanță, motiv din care apelul urmează a fi respins cu menținerea hotărârii din 21 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 12 februarie 2019, S.A. „Termoelectrica” a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 06 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe în partea cu privire la încasarea penalității în mărime de 3320,21 de lei și a cheltuielilor de judecată, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului, recurenta a indicat că cererea de recurs este depusă în termen, or, decizia contestată a recepționat-o la 15 decembrie 2018.

La fel, a menționat că consideră decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe ilegale și neîntemeiate, deoarece instanța ierarhic inferioară nu a dat apreciere hotărârii instanței de fond prin argumente justificative, limitându-se la expunerea sumară în acest sens, fapt ce contravine normelor procesual-civile naționale, dar și dispozițiilor art.6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Totodată, a invocat că instanța de apel nu a examinat integral și luat în considerare toate probele și circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată. Astfel, circumstanțele menționate pot fi considerate motive întemeiate de admitere a prezentei cereri de recurs.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 06 decembrie 2018, iar S.A. „Termoelectrica” a declarat recurs la 12 februarie 2019 (f.d.193), ceea ce denotă că recursul este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de S.A. „Termoelectrica”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de S.A. „Termoelectrica” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe,

suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de S.A. „Termoelectrica”.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” împotriva deciziei din 06 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Svetlana Filincova

Galina Stratulat